

Dansen op de vulkaan in 'seks(e)(n)'; rijke voorstelling woensdag in Toneelschuur

Apocalyptische visioenen

Margriet Prinssen

Haarlem ■ De titel roept de nodige vragen op: gaat de voorstelling over seks, over gender, over seksen of over sekse? En wat betekenen die postmoderne haakjes?

In *seks(e)(n)* gaat het inderdaad over al deze zaken: over de hokjes waarin we elkaar en onszelf plaatsen, over realiteit en spel en het diffuse onderscheid daartussen, over natuur en cultuur, over lust en lijden.

In de verte is *seks(e)(n)* geïnspireerd op Goethes roman *Die Wahlverwandtschaften*, een amoureuus experiment - genre 'Temptation Island' - waarin twee mannen en twee vrouwen een complexe relatie met elkaar en met de natuur hebben. In Goethes tijd was de mens nog op een vanzelfsprekende manier verbonden met de natuur. De mens gaf zich over aan zijn natuurlijke neigingen of trachtte die drijven met kracht te onderdrukken. Anno 2019 is de natuur vooral een bron van apocalyptische visioenen en dreiging. Zijn we aan het dansen op de vulkaan?

seks(e)(n) is een coproductie van mugmetdegoudentand (met name Lineke Rijxman) en het Vlaamse theatergezelschap de KOE. De voorstelling is al improviserend tot stand gekomen en begint als een terloops babbeld gesprek tussen vier vrienden over een tentoonstelling van modeontwerper Dries van Noten. Heel geestig hoe aan de hand van kleine, verbale schermutelingen de verhoudingen tussen de vier langzaam duidelijk worden. Zo profileert Peter zich als een scepticus die al dat gedweep met Van Noten maar modernistisch gewauwel vindt.

Hilarisch is de rol van Lineke Rijxman die op een gegeven mo-

Scène uit de voorstelling *seks(e)(n)*.

FOTO KOEN BROOS

ment alles en iedereen uitscheldt, in niet mis te verstane bewoordingen. Haastig verontschuldigt haar partner zich: ze kan er niks aan doen, zij lijdt aan het syndroom van Gilles de la Tourette. Maar *ben* je dat of *heb* je dat? Val je samen met je identiteit als patiënt? Of is het een hokje waarbinnen je je veilig kunt wanen?

Al gauw gaat het over theater en

identiteit, een uitermate actueel debat: mag de rol van een 'queer' personage door een 'niet queer' iemand gespeeld worden? De een vindt van niet, een ander beweert: een acteur moet iedere rol kunnen spelen, dat is immers de essentie van het vak. Inmiddels is (bijna) iedereen het er wel over eens dat een zwart personage niet meer gespeeld kan worden door een wit

iemand die zwart wordt geschminkt (blackface), maar heel veel staat nog ter discussie. Het is maar een van de thema's die, bijna als in een jazzimprovisatie, telkens terugkeren in de gesprekken.

seks(e)(n) is een enorm rijke, humorvolle voorstelling die ergens over gaat en urgentie heeft. De link met de natuur is misschien wat vergezocht, maar ook zonder het

spectaculaire einde biedt de voorstelling meer dan genoeg om over na te denken. Slim, amusant metatheater.

Mugmetdegoudentand en de KOE/ *seks(e)(n)*/ Van en met Lineke Rijxman, Natali Broods, Willem de Wolf en Peter Van den Eede/ Gezien: Theater Bellevue, 23 nov/ Te zien: Toneelschuur, 11 dec/Info: mugmetdegoudentand.nl of dekoa.be